

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Nr. 25 (6838)

• Trešdiena, 1998. gada 1. aprīlis

• Cena Ls 0,18

ZIŅAS

Valdība lemj, bet ar problēmām jātiek galā mums pašiem

Un uz finansiālu atbalstu arī nav ko cerēt. Tā par seminārā Rigā dzirdēto izteicās rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore.

Seminārā, kas pagājušajā nedēļā notika Pasaules tirdzniecības centra «Rīga» zālē, ar rajonu pašvaldību vadītājiem tikās pašvaldību lietu ministrs Ē.Zunda, statistikas komitejas priekšsēdētājs A.Sautiņš, ekonomikas ministrs A.Sausnītis un konkurences padomes priekšsēdētājs P.Vilks.

Semināra gaitā sapratām un vēlreiz pārliecinājāmies, ka ar visām problēmām pašiem vien būs jātiek galā, atzina A.Pastore. Piemēram, pašvaldībām tiek silti ieteikts padomāt par infrastruktūras attīstīšanu, jo neviens ārzemju investors neieguldīs savu naudu tur, kur nav attīstīta infrastruktūra. Kur ņemt naudu šim mērķim — tas ir pašvaldību ziņā.

Toties tiek izgudrotas arvien jaunas iespējas, kā padarīt tukšākus pašvaldību maciņus. Izrādās, ka datu bāze, kuru ar pašvaldību palīdzību veido rajonu statistikas pārvaldes, turpmāk informāciju tām pašām pašvaldībām (protams, arī citiem klientiem) sniegs par maksu.

Arī pēc īpaši atbalstāmo reģionu fonda izveidošanas nekāda lielā attīstība nav paredzama. Pašlaik fondā esot tikai apmēram 405 tūkstoši latu, kaut gan bija gaidīts apmēram viens miljons. Loģiski, ka tad jau var arī teikt, ka rajoni nav iesnieguši pietiekami pamatotus un labi izstrādātus projektus. Tos nu varot ņemt atpakaļ, papildināt, pārstrādāt.

Pēc pašvaldību lietu ministra Ē.Zundas domām, arī administratīvi teritoriālās reformas mērķis ir nodrošināt Latvijas novadu attīstību. Atsauksmes par likumprojektu saņemtas no visām ministrijām, tagad to analizēs valdība. Taču īpaši ticis uzsvērts, ka par savu teritoriju attīstību esot atbildīgas tieši pašvaldības. Kā tas iespējams, ja naudas pašvaldībām ar katru gadu kļūst arvien mazāk? Atbildes uz šo jautājumu nav. Toties 2001. gadā būs komitejas, kas «piespiedīs milēt reformu» tās pašvaldības, kuras vēl nebūs apvienojušās.

Informatīvā diena pašvaldību vadītājiem

26. martā Preiļu rajona padomē bija organizēta kārtējā pašvaldību informatīvā diena pagastu padomju priekšsēdētājiem, grāmatvežiem.

Firma «Latvijas datoru centrs» iepazīstināja viņus ar jaunāko datortehniku un programmām, kuras nepieciešamas darbam. Par neskaidrībām zemes kadastrālajā vērtēšanā stāstīja Valsts zemes dienesta rajona nodaļas priekšnieks O.Kursītis. Pašvaldību vadītāji runāja arī par administratīvi teritoriālo reformu. Tuvākajā laikā no visām pašvaldībām rajona padome saņems pagastu padomju priekšlikumus par iespējamo apvienošanu. Kā atzina rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore, šī informācija ir nepieciešama, lai varētu sākt reālu apvienošanu.

Sadarbosies rajona padome un Raiņa muzejs

Top vienošanās projekts par sadarbību starp Preiļu rajona padomi un Raiņa muzeju Jasmuižā, «Novadniekam» pastāstīja rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore.

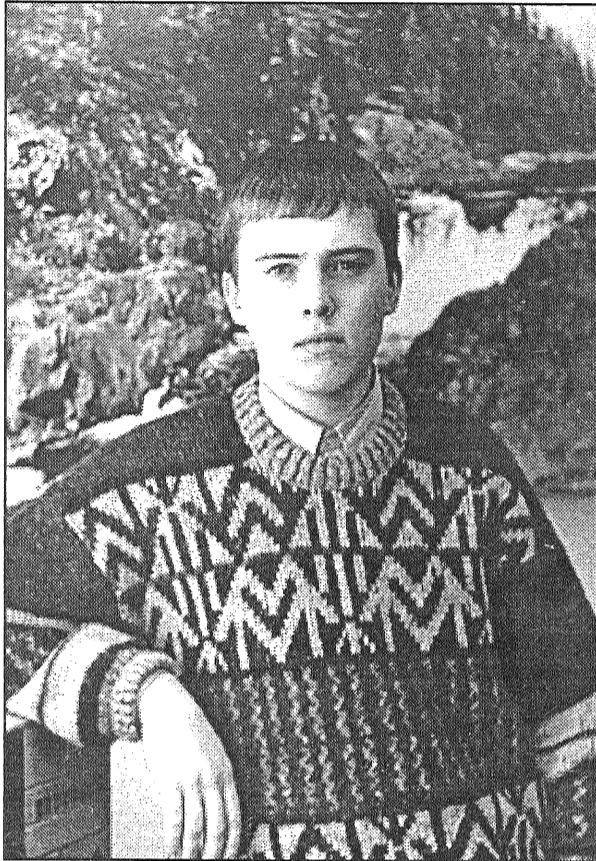
26. martā rajona padomē par to runāja Raiņa literatūras un mākslas vēstures muzeja direktors I.Zukulis, Jasmuižas muzeja direktore S.Apeināne un Aizkalnes pagasta padomes priekšsēdētājs P.Rožinskis.

Visām ieinteresētajām pusēm jāizlemj, kādi būs sadarbības prioritārie virzieni. Iecerēts, ka Jasmuižā tiks izveidota tūrisma taka gar Jašas upīti, kur daudzie tūristi varēs ne tikai iepazīties ar muzeju, bet arī atpūsties, baudīt dabas jaukumus.

Pēc rajona padomes izpilddirektore Ainas Pastores domām, iespējams izveidot Jasmuižas fondu, kurā koncentrētos gan fizisko, gan juridisko personu ziedojumi. Naudu varētu izmantot muzeja telpu restaurācijai, ekspozīciju atjaunošanai, brīvdabas estrādes labiekārtošanai, dažādu koncertu un izstāžu rīkošanai.

Ideju par sadarbības projektu un fonda izveidošanu vēl apspriedis rajona padomes loceklis.

L.Kirillova

Līvānu 2. vidusskolas 12.a klases audzēkņa Romāna Koļesņikova referāts «Nacionālās minoritātes Latvijā» tika sagatavots un iesniegts Naturalizācijas pārvaldes Rēzeknes reģionālās nodaļas organizētajam konkursam «Ceļš uz pilsonisko sabiedrību», kura rajona kārtā notika Preiļos šī gada 3. februārī. Žūrijas komisija viņa plašo un veiksmīgi izstrādāto zinātnisko darbu augstu novērtēja un pat piešķīra speciālbilvu. Tas ir viens no nedaudzajiem nopietnajiem pētījumiem par vecticībniekiem — garīgās kultūras glabātājiem Latvijā, kuri savu ticību Dievam saglabājuši, neskatoties uz gadsimtiem ilgo dažādu laicīgo varu spiedienu.

→ 2. lpp.

Preiļu pilsētas dome apstiprinājusi šī gada budžetu

Ieņēmumi 1998. gadam

	Apstiprin. 1998. g.	Īpatsvars % no kopējā	Pašvaldības īpašuma iznomāšana	27306	3,29
Iedzīvotāju ienākuma nodoklis	401537	48,45	Naudas sodi		
Nekustamā īpašuma nodoklis	19078	2,30	Pārējie ieņēmumi		
Īpašuma nodoklis	56547	6,82	Norēķini ar pašvaldību budžetiem	79894	9,64
Zemes nodokļu parāda maksājumi	3994	0,48	Maksājumi no valsts budžeta		
Azartspēļu nodoklis	600	0,07	— dotācija	23296	2,81
Pašvaldības kapitāla izmantošana			— mērķdotācija	97008	11,70
Valsts nodevas	1000	0,12	Maksājumi no PIF		
Pašvaldību nodevas	3000	0,36	— dotācija	48086	5,80
Maksājumi par sniegtiem pakalpojumiem	42837	5,17	— mērķdotācija		
			Kopā	804183	97,03
			Līdzekļu atlikums uz gada sākumu	24631	2,97
			Pavisam	828814	100

Izdevumu plāns 1998. gadam

	Plāns 1998. g.	Mērķdot., dot. no valsts budžeta	Ieņēm. no maks. pakalp.	Plāns kopā	%
Izpildvara	84802			84802	10,23
Pašvaldību policija	3399			3399	0,41
Izglītība	380527	118296	42837	541660	65,35
Sociālā nodr. un pagaidu sab. darbi	50846			50846	6,13
Dzīvokļu un komunālā saimn.	70000			70000	8,45
Brīvais laiks, sports un kultūra	27328	2008		29336	3,54
Pārējie izdevumi	14289			14289	1,72
Norēķini par citu pašvaldību iestāžu sniegtiem pakalpojumiem	7000			7000	0,84
Civilā aizsardzība	500			500	0,06
Tūrisma centrs	400			400	0,05
Izdevumi neparedzētiem gadījumiem	16582			16582	2,0
Kases apgrozāmie līdzekļi	10000			10000	1,21
Pavisam	665673	120304	42837	828814	100

Ar «Mis Latvija» aģentūras un Preiļu pilsētas domes atbalstu 1998. gada 29. maijā Preiļu novada tūrisma informācijas centrs rīko

KONKURSU «MIS UN MISTERS PREIĻI —98».

Dalībnieku pieteikšanās un atlase š.g. 4. aprīlī plkst. 11.00 Preiļu arodvidusskolā, Sporta ielā 1. Gaidām jauniešus un jauniņas vecumā no 17 līdz 23 gadiem. Līdzī jāņem pase, peldkostīms, peldbikses.

Tālr. uzzīnām 22864, 22426, 21577.

Vēlos redzēt mammu un sauli

«Vīsi mazliet paspūruši, bet tik un tā smaidīgi, jo ir pagājusi vienreizēji laba nakts, labā draugu lokā un ar labiem vadītājiem. Un te, aiz koku galotnēm slēpdamās, kautrīgi paceļ galvu saule. Savas gaišās un zeltainās pīnes vaļā raisīdama tā smaids un vēsta par to, ka arī citur ir šādi bērni, kas to gaida. Viņā ir paslēpies maziņš nēģerēna prieks, palmas zaļo lapu ēna un Niagāras ūdenskrituma dzidrumi. Ko tā paņems no mums? Varbūt nebēdnīga cilvēka skatu, kas grib visu pasauli apskaut un kļūt tikpat stiprs un silts kā saule.» Šos vārdus rakstījis Vārkavas vidusskolas skolniece Līga Skuķe. Arī citi viņas vienaudži izteikušies liriski, romantiski, sajūsmināti.

Ūdens dienas un saullēkta sagaidīšanas svinību emocijas Upmalas pagastā un Vārkavas vidusskolā vēl nav rimušās, jo pēc to dalībnieku domām pasākums ir bijis brīnišķīgs. Tas sākās ar lāpu gājienu uz ciematu un ap to, ap skolu. Pēc tam skolēni ar savām lāpām aizdedzināja ugunsroku. Sekojo dienas dzimšanas svētki ar torti un visādām izdarībām, spēlēm. Pēc tam vecajā pilī — spoku stāstiņi sveces gaismā. Kad kļuva gaišāks, svētku dalībnieki devās tīrīt Dubnas krastu, mazgāties tekošajā ūdenī. Un tad nāca pats svinīgākais brīdis — saullēkts. Tas tika sagaidīts absolūtā klusumā, dziļās pārdomās un emocijās. Savas izjūtas katram bija iespējams izlikt uz papīra — zīmējumos, tēlojumos. Tika aizpildīta aptauja par nakts pārgājienu un ūdens svētkiem pie Dubnas upes.

Uz jautājumu, kas ir patīcis, skolēni rakstīja: «Viss. Īpaši lāpu uguniņas, spoku stāstiņi, ugunsroku dzirkstis.» «Tas bija kaut kas skaists. Kaut kas savādāks notika šajā naktī.» «Tas, ka visi bija vienoti un draudzīgi.» «Bezmiēģis, jautrība, ugunskurs.» «Man patika gājiens ar lāpām, jo tas bija pirmoreiz manā mūžā.» «Skolotājas stāstījums pilī, un tas, kā mēs spēlējām mēmo šovu.» «Vienotība, kopība, draudzība, ļoti, ļoti patika lāpu gājiens, to vienkārši nav iespējams aprakstīt, jo kaut ko tik skaistu cilvēks nevar sastapt nekur. Vienreizējs pasākums!» Vai bija arī kādas nepatīkamas lietas? Aptaujas rāda, ka vairāk vai mazāk traucējis aukstums, jo galu galā nakts martā no pulksten 22.00 vakarā līdz saullēktam nav gluži tāda kā siena laikā.

Ļoti emocionāli skolēni ir atbildējuši uz jautājumiem, ko anketas aizpildīšanas momentā vēlas redzēt, dzirdēt, teikt,

darīt. Redzēt: laimīgus cilvēkus un skaistu dabu, daudz daudz smaids, apmierinātu seju un saules rotaļu krāsas, mammu un sarkanu, apaļu saules bumbu virs baznīcas torņiem. Dzirdēt: bērza sirdspukstus un saulrieta dziesmiņu, kādu lēnu, sirsnīgu mūziku, klusumu, putns dziedam un tūlumā dzeguzi kūkojam. Teikt: daudz mīļu vārdu visiem cilvēkiem, ka pasaule naktī un rītausmā izskatās savādāk, visu to labāko, mīļāko, skaistāko, ka šī nakts bija superīga, bija vērts visu nakti būt nomodā, diena, tu būsi skaista, jo tieši tavu piedzimšanu esmu redzējis. Darīt: visu to pašu, vēl un vēl, kaut ko labu, es vēlos tikai sēdēt un domāt.

Savukārt Dabas draugu kluba Vārkavas nodaļas priekšsēdētāja, Vārkavas vidusskolas skolotāja Helēna Piziča teica: — Tas, ka visi kā viens vēlētos vēlreiz piedalīties šādā pasākumā, runā pats par sevi. Daudzi izsaka vēlēšanos sākt gatavoties nākošajam nakts pārgājienu. Pat tie zēni, kurus parasti grūti iesaistīt sabiedriskos darbos.

● Ja pusdienlaika ēdienreizi sauc par pusnakti varbūt ēd pusnaktis?

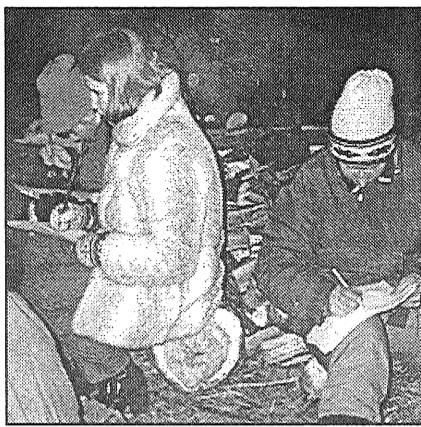
● Spoku stāstus visdrošāk klausīties cieši kopā un tālāk no tumšajiem kaktiem.

● Vēl pirms nakts pārgājienu Vārkavas vidusskolas skolēni pacentās no krūmājiem atbrīvot Dubnas krastu.

● Īsi pirms pārgājienu. Top gatavotas ceļamaizes.

● Rakstāmdarbiņi uz rīta pusi, klusumā, pustumsā.

Saullēkta izjūtas bērni uzlika uz papīra. Pusstundā nevar uzzīmēt gleznu, bet var uzzīmēt savas emocijas, pārdzīvojumus, izjūtas, un to bija daudz. Saullēkts bija brīnišķīgs. Krāsu gamma mainījās ik pa mirkli, un mēs to redzējām. Katra lapa ir pozitīvās enerģijas pārpilna, tajās ir tie brīnišķīgie mirkli, ko izjutām pie Dubnas upes saullēkta.

Vēl pirms nakts pārgājienu Vārkavas vidusskolas skolēni sniedza savu novērtējumu par vidi, kurā dzīvo, atbildot uz aptaujas jautājumiem. 15 jautājumi, piemēram, šādi: Kā tu domā, kas būtu darāms, lai vides stāvokli tavā apkārtnē uzlabotu? Vai mūsu Dubnā ir tīrs ūdens? Vai tu esi videi labvēlīgs? Ko esi tās labā darījis? Kas tev tavā apkārtnē visvairāk nepatīk? pamudināja jauniešus novērtēt savu un sabiedrības attieksmi pret vidi, pret dabu — kopējām mājām.

Kopumā Vārkavas vidusskolas nakts pārgājiens, saullēkta sagaidīšanas un ūdens svētki parādīja arī to, ka mūsdienu jaunieši ir redzīgi, pozitīvi atvērti, labestīgi, spriest spējīgi, un viss ir atkarīgs no pedagogiem, vai viņi ir spējīgi šīs pozitīvās jūtas jauniešos atrast. Šajā skolā tas ir izdevies.

L.Rancāne
J.Piziča foto

Ansamblim «Vālodzīte» jubileja

Varbūt tas bija tas savālais laiks, bet varbūt nemiers, kas tramda dvēseli. Varbūt tas bija tu, likten, tajā tālajā 1978. gadā, kas pasviedī skolotājam J.Vilmanei uz galda spožu ideju? Varbūt tas tiešām bija liktenis, jo šogad mēs varam atskatīties uz Vārkavas vidusskolas folkloras kopas «Vālodzīte» aizvadītajiem divdesmit gadiem.

No teicējas Annas Spūles bija dzirdētas daudzas dziesmas, un vajadzēja dziedātājas, kas ar tām varētu uzstāties sarīkojumos. Radās ideja veidot savu ansambli, melodiju aparātē lūdza talkā dziedāšanas skolotāju VLāci, meitenēm šķita neparasti dziedāt latgaļu valodā, taču vēlāk visas aprada ar šo domu un dziesmas skanēt skanēja pāri visai apkārtni. Bet ansamblim vajadzēja arī nosaukumu, meitenes atcerējās dzejas dienas, kad notika tikšanās ar dzejnieku Pēteri Jurciņu un viņa dziesmu «Vālodzīte». Tas šķita piemērots nosaukums. Un tautasdziesmu pievilcība izrādījās stiprāka par estrādes melodiju īslaicīgo popularitāti, aizsākās «Vālodzītes» dziesmotais ceļš.

Pēc pirmās mēģinājuma dienas bija pagājis tikai mēnesis, kad meitenēm vajadzēja dziedāt Preiļos. Trīs nedēļas vēlāk gaidīja vislielākais pārbaudījums — Rēzeknē notika Latgales folkloras dienas. Vārkavu pārstāvēja jaunais folkloras ansamblis «Vālodzīte», ko plašāka publika vēl nepazīna. Šajās dienās visapkārt valdīja kņada, uztraukums, tajā pašā laikā arī sajūsmas par to, ka mūsu novada dziesmas tiek tik augsti vērtētas. Arī dzejnieks Knuts Skujenieks atzina, ka meiteņu uzstāšanās bija nozīmīga un simboliska, ka tā bija sēkla, kas mesta visauglīgākajā zemē — skolu jaunatnes apziņā. Un «Vālodzīte» bija pirmais šāda veida ansamblis Latgalē un visā Latvijā.

Neapšaubāmi — panākumi tika gūti arī Rīgā. Notika izbraukumi uz Mihailovsku (Krievijā), kur tika aizvestas skandināvas dziesmas. Tika sagatavots latgaliešu kāzu uzvedums «Es izgāju tauteņos», kuru rādīja arī Utenas (Lietuva) 6. vidusskolā.

Folkloras ansamblis «Vālodzīte» daudreiz stāvēja arī kinokameras priekšā. Pirmo reizi ansamblis skandēja savas dziesmas raidījumā, kas tika vēltīts Preiļu rajona izaugsmei. Pēc tam notika darbs pie filmas «Ceļš uz stundu», kurā dziedāja sirmās Dambiņu mātes dziesmas. Filma bija vēltīta skolotājam J.Vilmanei — ansambļa «Vālodzīte» veidotājam.

Siltas atmiņas glabā arī 1983. gada vasara, kad Latvijas televīzijā tika uzņemta filma «Rūto saule, rūto bite», kura vēstīja par Latgales skaistākajām dziesmām, par dažādiem ticējumiem un teikām. Tajā piedalījās arī «Vālodzīte».

Un skaistais jau nekur nepazūd un nekad neaizmirstas, tāpēc arī šodien ritinās «Vālodzītes» dziesmu kamols, kaut arī ir aizritējuši divdesmit skanīgi gadi.

18. aprīlī plkst. 15.00 Vārkavas vidusskolā notiks folkloras kopas «Vālodzīte» dzimšanas dienas svinības. Uz šo jubileju tiek aicināti visi interesenti, visas iepriekšējo paaudžu dziedātājas, visi, kam ir dārgas sava novada tautasdziesmas.

Atmiņas, patīkamas noskaņas, saulainu miera smaržu nevar izsvītrot no sirds. Vajag dziedāt, un smaids apstaros gaišāku seju, un rūpes atkāpsies... Mums līdzās iet visuvarenā tautas gudrība — dziesma...

Egita Kancāne,
Vārkavas vidusskolas
10. klases skolniece

«Sārti vaigi man no sniega, labi gan, labi gan»

Tie ir vārdi no Georga Landausa lugas «Sniegbaltītes skola», ko nupat sācis izrādīt Latvijas valsts leļļu teātris. Sevišķi atraktīvi šai izrādē uzvedas un lugas beigās šo dziesmiņu skandina zaķis Nr. 1 un zaķis Nr. 2.

Kāpēc šāds ievads? Tāpēc, ka skriešanas un soļošanas sacensību «Žiglās kājas», kuras ik pavasari tiek rīkotas Preiļu pilsētas centra ielās, talismans ir tieši deļojoši zaķi. Un arī šogad katrs dalībnieks finišējot saņēma mākslinieces Gunitas Piebalgas gatavoto piemiņas medaļu ar tīkpat atraktīviem zaķiem. Visbeidzot tas bija vienīgais rīts pēdējā laikā, kas atnāca ar istu, baltu, tīru sniegu, pārklājot Preiļu ielas un, līdzīgi kā pasakā, gan pārgudriem ežiem, gan mammu bučotiem lācēniem, gan nepāraudzinātiem vilcēniem vaigi sārtos pēc skrējiena vai soļojuma.

Jūs teiksiet: «Viss tik labi ir tikai pasakās, bet dzīvē ir slapjas kājas, arī kritieni, sarūgtinājums par neveiksmēm un asaras par «brīvā strēlnieka» vilcēna izdarībām.» Nevienu līdzīgu seju pēc finiša neredzēju un brīvdienā nedēļu pabeigt ar kārtīgu izskriešanas sanāca lieli un mazi, sākot no četrgadīgā Renāra Trubača, kurš distancē devās mammas pavādībā, līdz 63 gadīgajam Aleksejam Bondarevam no Daugavpils. Lai tik tiešām izjustu pavasara garšu, nepavisam nav jāēd košļenes, kā to iesaka uzbāzīgā reklāma, bet jāiet svaigā gaisā skriet un soļot, ja arī jums tas nepadodas tik veikli kā raksta sākumā minētās pasakas varoņiem. Bet pragmatīkiem, kam pasakas nepatīk, rakstīšu tā.

Sacensībās startēja 79 soļotāji un 137 skrējēji no Murjāņiem, Ogres, Gulbenes, Daugavpils, Zilupes, Jēkabpils, Cēsīm un kur tad vēl mūsu rajona pilsētu un pagastu žiglāko kāju īpašnieki. Starptautisku pieskaņu radīja Lietuvas sportistu no Druskininkiem piedalīšanās. Viņu komandas sastāvā bija soļotāji, kuri startēja gan Olimpiskajās spēlēs, gan pasaulē un Eiropas kaucos. Tāda ranga viessolotāji sešu gadu sacensību vēsturē Preiļos ieradās pirmo reizi. Žēl, ka Latvijas labākais soļmeistars Aigars Fadejevs tieši šīs dienas startēja «Grand Prix» posmā Portugālē, bet Liepiņu pāris vēl nav pārdarījis no treniņometnes Spānijā.

Ātrākais no mūsējiem bija Sandis Sār-

na no Cēsīm, viņam nedaudz zaudēja tukumnieks Aivars Kadaks. Savās mājās, t.i., ielās, par ceļazīmi uz Eiropas kausu Dudincē mēģināja cīnīties arī Aigars Salenieks. Diemžēl, tikko pārciestā slimība nav palikusi bez sekām un Aigaram nācās izstāties. Tagad iekļūt komandā būs problemātiski.

Toties atzīstami distancē cīnījās Galēnu meitene, kura tagad gan mācās Murjāņu sporta ģimnāzijā, Evita Erte. Viņai teicams personīgais rekords 10 km distancē — 48 min. 40 sek. un otrā vieta aiz jau starptautisku atzīnību guvušās Jolantas Dukures.

Skriešanas disciplīnās tādas slavenības uz starta neredzējām, bet tāpēc jau cīņas nebija mazāk spraigas. Lai šim skrējēju savērtajam karuselim izsekotu līdzī, vajadzēja istu lietpratēja aci. No mūsu rajona sportistiem iepriecināja līvānieša Guntara Panteļejeva ļoti pārliecinošā uzvara 10 km distancē ar jaunu trases rekordu.

Lūk, jūsu vērtējumam visu uzvarētāju saraksts.

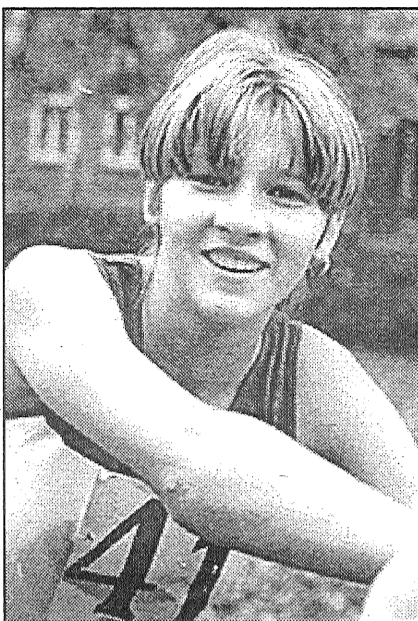
«Žiglās kājas» — SK «Cerība» sezonas atklāšanas sacensības skriešanā un soļošanā Preiļos 28. martā

Soļošanas disciplīnas

1988. g. dz. un jaunākas meitenes, 1 km. Jelena Ivanenoka (Zilupe) — 5.58,0.
1988. g. dz. un jaunāki zēni, 1 km. Mārtiņš Pastars (Vārkava) — 6.04,0.
1986.-87. g. dz. meitenes, 2 km. Inga Stikāne (Vārkava) — 11.19,0.
1986.-87. g. dz. zēni, 2 km. Ilmārs Goroznieks (Galēni) — 11.35,0.
1984.-85. g. dz. meitenes, 2 km. Jevģenija Jefremenkova (Zilupe) — 10.06,0.
1984.-85. g. dz. zēni, 3 km. Valdis Laganovskis (Ogre) — 14.58,0.
1982.-83. g. dz. meitenes, 3 km. Līga Stankeviča (Vārkava) — 16.55,0.
1982.-83. g. dz. zēni, 5 km. Māris Puteinis (Murjāņu Sg) — 21.53,0.
1980.-81. g. dz. jaunieši, 5 km. Zoja Smimova (Līvāni) — 27.35,0.
1980.-81. g. dz. jaunieši, 10 km. Rimas Janukevičus (Druskininki) — 46.40,0.
1964.-79. g. dz. sievietes, 10 km. Jolanta Dukure (Murjāņu Sg) — 45.24,0.
1959.-79. g. dz. vīrieši, 15 km. Sigita Vainauskas (Druskininki) — 1.02.11,0.
1939.-48. g. dz. vīrieši veterāni, 10 km. Jānis Kaprālis (Ogre) — 55.32,0.

Skriešanas disciplīnas

1988. g. dz. un jaunākas meitenes, 1 aplis (1264 m). Maija Dzene (Vārkava) — 5.30,6.

● Latvijas nacionālās izlases dalībnieki Evita Erte un Guntars Panteļejevs savu spēku apliecināja arī Preiļu ielās. J. Silicka foto

1988. g. dz. un jaunāki zēni, 1 aplis. Jānis Vaivods (Vārkava) — 4.58,7.
1986.-87. g. dz. meitenes, 1 aplis. Natālija Cvetkova (Zilupe) — 4.56,5.
1986.-87. g. dz. zēni, 2 apli (2528 m). Aleksejs Jevdokimovs (Daugavpils) — 10.00,4.

1984.-85. g. dz. meitenes, 2 apli. Zane Liņiņa (Preiļi) — 10.14,9.
1984.-85. g. dz. zēni, 2 apli. Ģirts Āzis (Cēsis) — 8.54,7.
1982.-83. g. dz. meitenes, 2 apli. Natālija Prokofjeva (Daugavpils) — 11.17,5.
1982.-83. g. dz. zēni, 5 km. Dainius Burba (Druskininki) — 17.56,3.

1980.-81. g. dz. jaunieši, 5 km. Natālija Lukača (Zilupe) — 25.26,4.
1980.-81. g. dz. jaunieši, 10 km. Guntars Panteļejevs (Līvāni) — 34.32,0.
1959.-79. g. dz. vīrieši, 15 km. Andris Dudelis (Daugavpils) — 53.12,7.

1954.-63. g. dz. sievietes veterānes, 2 apli. Māriete Vilcāne (Rožupe) — 11.36,4.
1949.-58. g. dz. vīrieši veterāni, 10 km. Juris Jansons (Līvāni) — 39.32,0.
1944.-53. g. dz. sievietes veterānes, 2 apli. Ludmila Tokareva (Daugavpils) — 10.36,1.

1939.-48. g. dz. vīrieši veterāni, 10 km. Grigorijs Ribins (Daugavpils) — 45.31,0.
1938. g. dz. un vecāki vīrieši veterāni, 5 km. Aleksejs Bondarevs (Daugavpils) — 23.12,8.

Uzvarētājiem tika pasniegti 26 kausi, nebijis gadījums rajona sporta dzīvē, ko izdevās sarūpēt, pateicoties a/s «Latvijas Unibanka» Preiļu filiāles finansālajam atbalstam. Kāpēc ne 29? Tāpēc, ka trijās distancēs veterānu grupās bija tikai pa vienam dalībniekam. Savukārt 2.-3. vietu ieguvējus turpmāk priecēs a/s «Līvānu stikls» dāvētās balvas.

Sacensību pamatdistancēs vīriešiem un sievietēm gan soļošanā, gan skriešanā naudas balvas nodrošināja SIA «Madara» direktors Aivars Noris, kura septiņgadīgais dēls Krišs arī devās distancē, izcīnot savu principiālu «mačiņu» ar jau raksta sākumā minēto Renāru Trubaču.

Pa šiem gadiem ir nostabilizējies sacensību labvēļu pulciņš un gadījuma cilvēkus šinī sabiedrībā vairāk neatrast. Tāpēc, mīlie preiļieši, nāciet iepirkties pie Zinas Plivdas veikalā «Uno», pie Gunāra Svilāna veikalā «Salanga», pie Aivara Nora veikalā «Oma» un izmantotiet Igora Pliča fotosalona «Foto Maks» pakalpojumus. Nākot pie viņiem, jūs palīdzēsiet arī mūsu pasākumu turpmākai rīkošanai.

Un tomēr ar to būtu par maz, lai sacensības pārvērstu par īstiem svētkiem, ja nebūtu Latvijas sporta pārvaldes konkurss kārtībā piešķirtās naudas, kuras izcīnīšanā vislielākie nopelni Latgales pašvaldību sporta programmas vadītājam Dzintra Šmukstei, ja nebūtu ļoti precīzās ceļu policijas dienesta darbinieku pienākumu pildīšanas, ja nebūtu atbalsta ceļu satiksmes drošības direkcijā, kinoteātrī, viesnīcā, faktiski visur, izņemot jaunizņemto rajona padomi, kura martam iesniegto prasību par līdzekļu piešķiršanu sportam pat neizskatīja. Bet par šī jaunveidojuma attieksmi pret sportu būtu vajadzīgs atsevišķs raksts. Nebojāsim svētkus. Sacensības pagājušas, lai dzīvo nākamās!

Jāzeps Lazdāns,
sacensību galvenais tiesnesis

Jauno džudo cīkstoņu panākumi

28. martā Rīgā notika sporta kluba «Daugava» atklātais džudo cīņas turnīrs jauniešiem.

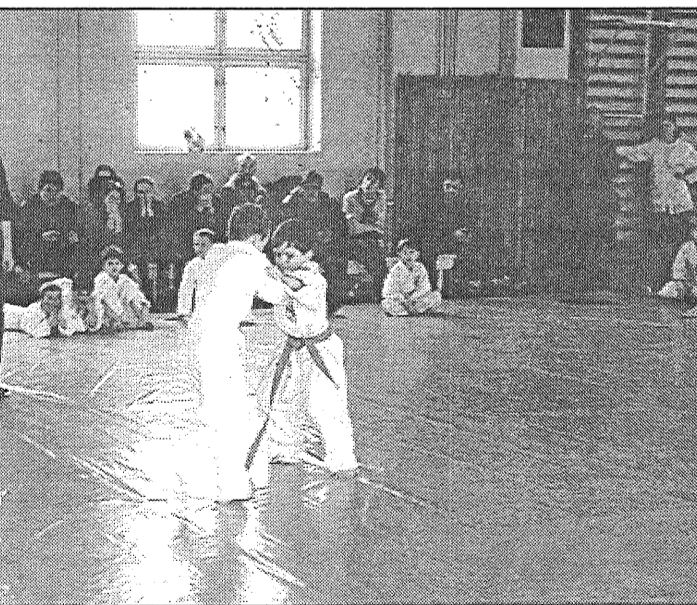
Sacensības vadīja sporta kluba «Daugava» vecākais džudo treneris, Latvijas Aikido federācijas priekšsēdētājs Aleksandrs Osnačs. Desmit svara kategorijās pēc apla sistēmas cīnījās 1986. gadā dzimušie un jaunāki zēni. Turnīrā pavisam sacentās 250 dalībnieki.

Preiļu zēni aizstāvēja sporta kluba «Makkabi» godu četrās svara kategorijās. Panākumus guva paši jaunākie: Jānis Rubinis (dzimis 1991. gadā) svara kategorijā līdz 23 kilogramiem ieguva trešo vietu, Maksims Petrovs (1990. gads) svara kategorijā līdz 26 kilogramiem — arī bija trešais. Jānis Lemešs (1989. gads) ieguva piekto vietu svara kategorijā līdz 29 kilogramiem, piekāpjoties cīņā par iekļūšanu pusfinālā Vadimam Prikulim Pastaram (1988. gads) un Ērikam Džeņinam (1987. gads).

Gribas novēlēt zēniem tālākus pa-

nākumus sportā un pateikties visiem, kas atbalstīja morāli un materiāli.

V.Lemešs,
džudo kluba «Makkabi»
pārstāvis Preiļos

● Džudo cīņā — Maksims Petrovs (no labās).

● Latvijas Aikido federācijas priekšsēdētājs A.Osnačs pasniedz diplomu pašam jaunākajam turnīra dalībniekam Jānim Rubinim.

Autora foto

«Mura klubiņā» — Nosis un Bonis

«... tās skaistās ūsas tev no manis,» Murim raksta Nosis, «tavos gados man tās bija vēl kuplākas un garākas. Man arī dzīvē paveicies, ir sava māja, šķivis ar rozīti un zelta maliņu. Tikai mana istabene tāda paslinka, viņai patīk multenes, labs vīns un kārtis. Es ar to viegli tieku galā — konfiscēju un viss. Man jau 12 gadi, viņlaik biju tā saslīmī, ka domāju — gals klāt. Taču nē. Preiļos ir brīnišķīga dakterīte Kacares kundze. Izārstēja. Paldies, tev, dakterīt, no Nosi-ja, bet tu jau mani aizmirsi, tev tik daudz darba un pacientu.

Vēl mani kā vecu runci, vai, kā mani mājinieki saukā — miļruncīti, vecruncīti — satrauc tie trakie autobraucēji. Kaut jel viens policists redzētu, kādas autosacīkstes vakaros viņi rīko Daugavpils ielā Preiļos.

Dzīve man ir laba, žēl tikai, ka vecums. Savus vecos kaulus varu likt, kur gribu, kaut uz grāmatu plauktu, vai uz virtuves galda. Vienīgi, kad no kaķu balles atnāku priecīgs, sasmaržojies un lepns par sevi, kaut ar saplēstu degunu, «mana» ir stipri nikna, saukā mani par smerdeli, berž ar slapju lupatu un vēl ar kaut kādām putām.

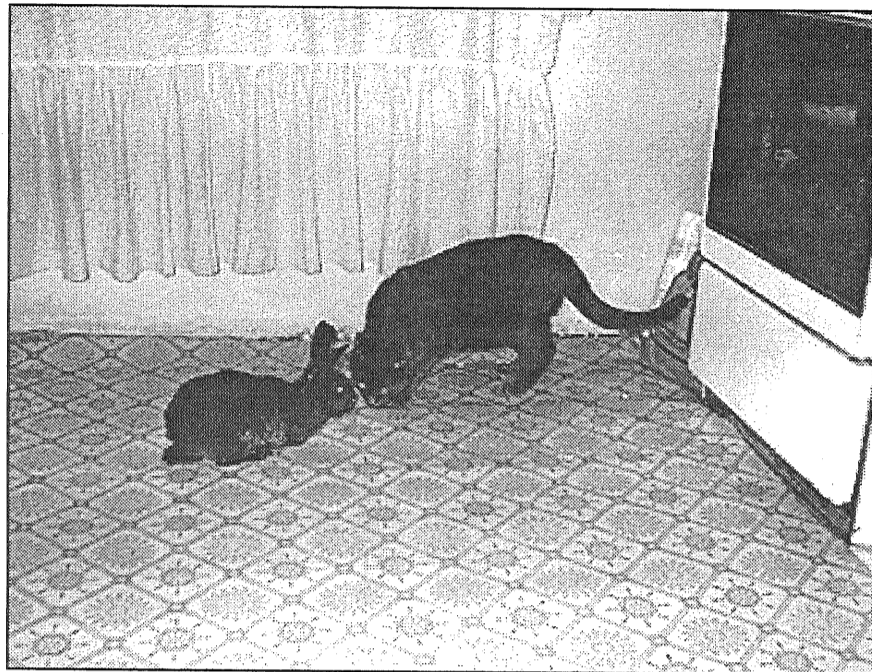
Vēl nezin no kurienes manā mājā ir zvērs, kurš šņākdams skraida pa istabu, ar garu snuķi rauj visu sev iekšā. Mana istabene skraida viņam pakaļ, bet neko nevar padarīt, viņš tik šņāc un pūš. Esmu ļoti mierīgs. Pat kaimiņi par to mani mīl. Savu istabeni ārstēju. Ja viņai kaut kas sāp, viņa mani apmīļo un uzliek uz sāpošās vietas. Saka, kļūstot vieglāk.

Peles gan nemīlu, reiz mans istabas biedrs — istabenes vīrs — noķēra peli un deva man, es pat nobaidījos.

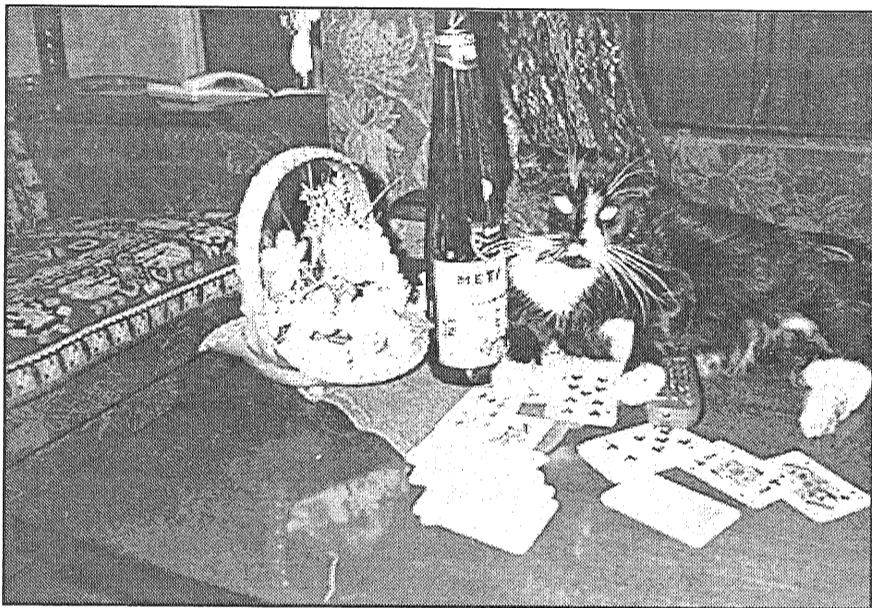
S tarp citu, manā mājā ir divas brīnišķīgas kaķu jaunkundzes. Mani viņas ignorē, bet pielūdzēju viņām daudz. Nāc cimos. *Nosis.*»

«Izlasīju par tavu klubiņu,» raksta runčuks Bonifācijs no Sutriem, «urrā, es arī piedalos!!! Man vispār patīk visādi konkursi un tamlīdzīgas lietas.

Esmu vēl pavisam jauns miļdzīvnieciņš ar savu raksturu, stiķiem un niķiem. No mazām dienām esmu ēdis tikai veselīgu kaķu barību, tāpēc esmu smuks — gludu spalvu, kuplām ūsām, asiem nagiem. Esmu peļupelēkā krāsā no ūsu galiņiem līdz pat pašam astes galiņam. Dzīvoju privatizētā dzīvoklī, man arī ir sava saimniecība ar saimniecības pārziņi. Pašam gan nākas visu kontrolēt. Ganu mazos cālīšus, audzinu trusi. Vēl ar mani dzīvo ruds runcis Feofans, manu malciņu sargā suņuks Džimis, kūtī dzīvo vis-

● Blēnas vairs nedaru. Esmu vecāks un gudrāks. Brīvajos brīžos audzēju trusi. *Bonis.*

● Miļo Muri! Pieraksti mani savā kaķu klubā, jo sen vairs neesmu karotājs. Jo, — kas ir tev, man nav. *Nosis.*

tiņas, un arī trusi nav vienīgais.

No rītiem mazgājos zem krāna ūdens — pičiņu, pačiņu actiņām, pičiņu, pačiņu ūsiņām. Vispār man ir laba dzīve — esmu paēdis, man ir mājas un mīloši saimnieki, ar mani paspēlējās, kad gribu — spēlējos pats. Man gandrīz viss ir atļauts. Dzīvo vesels, nesāķer gripu! *Ar pavasarīgu sveicienmiņu — runčuks Bonifācijs, draugiem vienkārši Bonis.*»

Silst mana runča sirds, silst, ka man, Murim «Mura klubiņā» pienāk Jūsu fo-

to un Jūsu vēstules, no kurām redzams, ka cilvēkiem tikpat siltas sirdis, cik man, ka viņi prot žēlot un aprūpēt savus mazākos brāļus šajā pasaulē. Nosim gan gribētu piebilst — nekompromitē sevi un citreiz ar ķepu alkohola pudeli no galda novel nost. Lai dzīvo runču prieks — baldriāni. Kaut ko stiprāku — ne ar ūsas galu.

Gaidu vēl Jūsu bildes un vēstules. Jūs jau zināt, pat misterus un misis vieglāk izvēlēties no liela dalībnieku skaita.

Muris «Mura klubiņā»

Es esmu rotveilers!

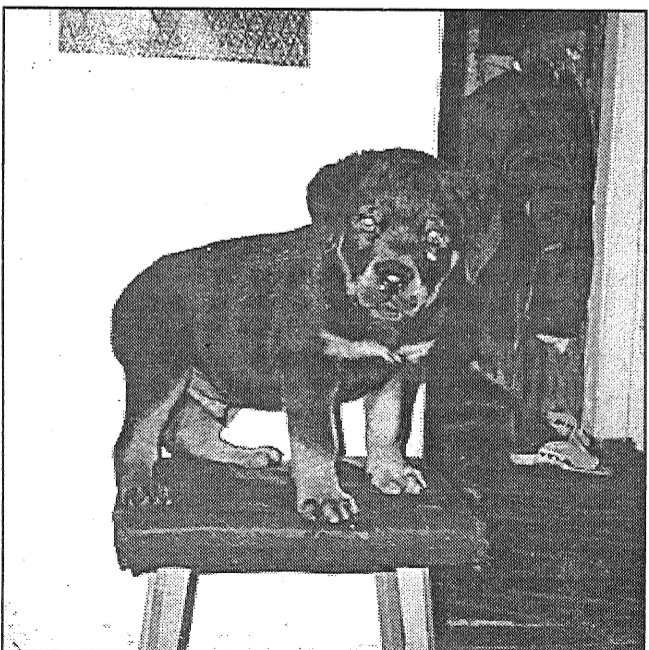
Paskatieties, lūdzu, uz mani uzmanīgi un nekad nesauciet vienkārši par suni. Es esmu rotveilers! Man raksturīgs milzīgs spēks, kuru tomēr nekad nelieku lietā bez vajadzības. Es bezgala mīlu savu saimnieku un tikpat bezgalīgu mīlestību prasu arī no viņa.

Iegaumējiet uz visiem laikiem, ka mani nevar vienkārši trenkāt no vienas vietas uz otru, grūstīt un stumdīt, kā arī velti apvainot — esmu piltiesīgs ģimenes loceklis.

Mani senči ir Romas leģionāru kaujas suņi. Un tāpēc kopš dzimšanas man ir skaidrs, ka rotveilera uzdevums ir līdz pēdējam elpas vilcienam, līdz pēdējai sunisko asiņu lāsei aizsargāt un aizstāvēt savu saimnieku. Ziniet, ja vajadzēs, arī es esmu gatavs šādai rīcībai.

Mana sirds ir pilna mīlestības pret tiem, kas mani mīl. Kamēr krūtīs pukst sirds, mans saimnieks ir pilnīgā drošībā. Un nejautājiet vairāk neko, tāpēc, ka es esmu rotveilers.

S tarp citu, mani sauc Dendijs. Bija paties prieks iepazīties.

VAI JŪS TO ZINĀT?

Kafijas vēsture

Kafijai ir ļoti sena vēsture. Šī populārā dzēriena pirmsākumi meklējami Abesīnijas (tagad — Etiopijas) kalnos. Kokam līdzīgais savvaļas kafijas stāds aug šajās augstienēs. Tas var izaugt līdz pat 10 metru garumam. Kad kafijas koka ogām līdzīgie augļi ir gatavi, tajos ir divas zaļas pupiņas. Tās ir kafijas pupiņas. Vēl pirms mūsu ēras 10. gadsimtā klaiņojošās ciltis konstatēja, ka gatavie augļi ir ēdami. Cilvēki savienoja augļus ar dzīvnieku taukiem, lai veidotu sava veida putru.

13. un 14. gadsimtā kafijas pupiņa «pārcēlās» pāri Sarkanajai jūrai, kur to iepazīna Arābijas ļaudis. Tā iesākās šīs zaļās pupiņas izplatība visā pasaulē. Tas ir process, kuru apdzied daudzas leģendas un tautas pasakas.

Vislabāk pazīstamā no šīm leģendām vēsta par jemeniešu ganu Kaldi, kas konstatēja, ka kazas kļūst neparasti aktīvas, kad ir ēdušas šo augli. Viņš pats pagāršoja augli un sev par pārsteigumu jutās neparasti enerģisks. Viņš par to pastāstīja mūkiem no kāda tuvumā esoša klostera, aicinot arī viņus pagāršot brīnumaino augli. Drīz vien mūki košļāja augļus, lai varētu noskaidrot vakara pātarus neaizmiegot.

Leģenda vēl stāsta, ka mūki konstatēja, ka, grauздējot pupiņas, viņi varēja veidot dzērienu ar to pašu, — spēku došo efektu, bet ar daudz patīkamāku garšu. Vēlāk pupiņas un no tām veidotais dzēriens tika uzskatīti par īpašu ļoti uzundrinošu precī. Tomēr cilvēki nezināja, kā radās šis efekts.

Kafijas sistemātiskā audzēšana sākās Jemenas terasveidīgajos dārzos. Kafiju sāka pieprasīt Tuvajos Austrumos, kur to dzēra Mekā un Medinā — pilsētās, kurās katru gadu pulcējās neskaitāmi musulmaņu svētceļotāji. Viņi kafiju apzīmēja ar arābu vārdu *Quahwah*, ko lieto, lai aprakstītu jebkuru augu ekstraktu, tajā skaitā arī vīnu. *Quahwah* ieguva nepieredzētu popularitāti, it sevišķi Turcijā.

Pirmais kuģis ar kafiju ieradās Venēcijā 1630. gadā no Turcijas. Jau ļoti drīz visā Eiropā veidojās kafējnīcas, īpaši Itālijā, Lielbritānijā, Holandē, Francijā un Vācijā. 1689. gadā Parīzē vien bija 250 kafējnīcas. Turcijas vēstnieks karaļa Ludviga XIV galmā bija radījis piemērotu vidi šai tendencei, jo viņš pie katras iespējas saviem viesiem piedāvāja kafiju. Tā rezultātā tieši Francija kļuva par visaktīvāko kafijas patērētāju Eiropas valstu vidū. Līdz pat 17. gadsimta beigām tikai Abesīnija un Jemena ražoja kafiju. Tad holandiešiem izdevās lauzt rūpīgi aizsargāto monopolu. Viņi sāka audzēt kafiju savās kolonijās, it īpaši Javas salā.

18. gadsimta sākumā kafiju sāka audzēt arī Karību jūras valstīs, Vidusamerikā un Brazīlijā. Tur visur procesu aizsāka kolonisti. Kafija bija atradusi jaunās mājas. 1753. gadā cilvēks vārdā Egberts Douvs un viņa sieva Akke Tises sāka pārdot kafiju, tēju un tabakas izstrādājumus mazā veikalā, kura nosaukums bija «Mazais vērsis». Tas atradās Nīderlandes ciemā Joure. Egberts Douvs dibināja firmu, kas vēlāk, kad to jau vadīja viņa dēls Douve Egberts, kļuva valstiski un starptautiski slavēta, tas notika ap 1780. gadu. Dēls kļuva veiksmīgs tādēļ, ka, atšķirībā no tēva, kas savu precī pārdeva tikai vietējā ciema iedzīvotājiem, Douve Egberts ieguva reģionālu slavu, jo pārdeva precī arī citu veikalu īpašniekiem.

Jau 19. gadsimta vidū kafija bija viena no pasaules vissvarīgākajām tirdzniecības precēm.

**«NOVADNIEKA»
KALENDĀRS****Rajona padome**

◆ 1. aprīlī apvienotā sociālā, izglītības un kultūras un finansu komiteju sēde. Sākums plkst. 10.00.

◆ 7. aprīlī seminārs plānošanas daļas vadītājiem ar Kanādas Urbanistikas institūta filiāles projektu vadītāju piedalīšanos. Sākums plkst. 10.00.

◆ 8. aprīlī rajona padomes sēde. Sākums plkst. 10.00.

Preiļu pilsētas dome

◆ 1. aprīlī sociālās, kultūras un izglītības komitejas un kultūras un sporta komisijas sēdes. Sākums plkst. 15.00.

◆ 2. aprīlī finansu komitejas sēde. Sākums plkst. 14.00.

Preiļu bērnu un jauniešu centrs
◆ 3. aprīlī konkurss «Smilšu viriņa ceļojums pa Latviju» rajona skolu 2.—4. klašu skolēniem. Sākums plkst. 10.00.

Sporta klubs «Cerība»

◆ 4. un 5. martā pilsētas čempionāts basketbolā «Cerībā». Sākums plkst. 13.00.

◆ 7. martā rajona skolu sacensības novusā Preiļu Valsts ģimnāzijā. Sākums plkst. 10.00.

Rajona skolu valde

◆ 3. aprīlī novada olimpiāde vizuālajā mākslā, piedalās Preiļu, Jēkabpils, Madonas rajonu skolēni. Notiks Preiļu 1. pamatskolā. Sākums plkst. 10.30.

◆ 4. aprīlī valsts olimpiāde vidusskolām latviešu valodā Rīgā.

◆ 8. aprīlī valsts kontroldarbs mājtnībā un amatu mācībā 9. klasēs. Ieskaite fiziskajā audzināšanā, teorētiskā daļa, 12. klasēm. Pieredzes apmaiņas seminārs mūzikas skolotājiem Pelēču pamatskolā.

Salons «Foto Maks»

◆ Fotomākslinieka Ata Ieviņa darbu izstāde.

Informāciju sagatavoja L.Rancāne

03 NEDĒĻA

■ No 23. līdz 30. martam Preiļu slimnīcas «ātrā palīdzība» izsaukta 207 reizes. Tik liels izsaukumu skaits pamatojams ar gripu, kad slimajiem rodas ļoti augsta temperatūra. Savukārt sirdzējiem nereti nācies mediķus gaidīt pat pāris stundas, jo vairāku izsaukumu reizē priekšroka tiek dota sirds un asinsvadu slimniekiem, traumās cietašajiem. Deviņi pieteikumi atsaukti, kad izmantoti mediķu pa telefonu sniegtie ieteikumi, un temperatūra kritusies. Piecas reizes ātrās palīdzības mašīna braukājusi bez vajadzības. Piemēram, Preiļos, Rēzeknes ielā norādītajā adresē šeit dzīvojošie apgalvoja, ka mediķus nav saukuši. Liepu ielā savukārt nebija nekas vairāk, kā ģimenes konflikts dzērumā. Riebiņos slimais, kurš it kā bija izsaucis medicīnisko palīdzību, bija aizgājis no mājas. Astoņos gadījumos palīdzība sniegta sakarā ar pārmērīgu alkohola lietošanu, desmit — traumā gadījumos.

■ Uzņemšanas nodaļā griezušies 18 cilvēki, 11 — ar traumām, kas gūtas gan sadzīvē, gan meža darbos, ar motorzāģi un tamlīdzīgi.

■ Slimnīcā ievietoti 100 cilvēki, 13 — bērnu nodaļā. 10 nonākuši ķirurģijas nodaļā ar lūzumiem un sadzīves traumām. Terapijas nodaļā slimnieku skaits papildinājies arī ar trīs slimniekiem, kam veselības problēmas radījis alkohols.

■ Stacionārā miruši trīs cilvēki.

■ Dzemdību nodaļā pasaulē nākušas divas meitenes un trīs puikas.

L.Rancāne

Govju un telišu mākslīgo apsēklošanu veic sertificēta mākslīgās apsēklošanas tehnikē DACE SAULĪTE. Maksa par apsēklošanu no Ls 6 līdz Ls 7. Plašs vaislas materiāla klāsts. Tālr. 13594, 65153.

Piedāvā:

- Visu veidu benzīnus un dīzeļdegvielu
- Degvielu apkurei, petroleju
- Mazutu
- Krievijā ražotas eļļas un smērvielas

Iespējama piegāde.

Tālr. 251-28145, 28141
Mob. 9256989

**Sestdien,
4. aprīlī
Preiļu tirgū
pārdos
paklājus
un grīdas
celiņus.
Iespējams
veikt
individuālo
pasūtījumu.
Ļoti
patīkamas
cenas!**

*Mīļi sveicam Matildi SKABI
lielajā jubilejā! Pateicamies tev
par mums sniegtajām rūpēm
un mīlestību!*
Anspoku, Adamoviču,
Brišku un Ondzuļu ģimenes

**Pērk liellopu, cūkas,
aitas, teļa gaļu.
Tālr. 23679.**

**SIA «Latagra»
par viszemākajām cenām
pārdod amonija salpetri.**
Darba laiks: darbdienu
no plkst. 8.00 līdz 16.00, sestdie-
nās no plkst. 8.00 līdz 15.00,
svētdiena — brīvdiena.
Informācija pa tālr. Rēzeknē
246-35884, Daugavpilī 254-74537.

**AUTO
PREIĻI**
**Jauns automašīnu
rezerves daļu veikals
Preiļos, Pils ielā 14
PIEDĀVĀ:**

- auto rezerves daļas un piederumus (ir iespēja nomainīt mūsu servisā),
- ESSO eļļas (ir iespēja nomainīt mūsu servisā),
- autoriepas (to montēšanu, balansēšanu, remontēšanu),
- bojātu vieglo automašīnu transportēšanu,
- pirkšanas pārdošanas dokumentu noformēšanu.

Pastāvīgiem klientiem atlaides.
**Laipni lūdzam!
Tālr. 24555.**

KATRAM *lietišķam cilvēkam ir*
vismaz viena **KREDĪTKARTE**

EC/MC Jaunums VISA

Centrālā Eiropa, Beneluksa valstis (Nīderlande, Beļģija, Luksemburga), Lielbritānija, Irija, Lietuva, Latvija, u.c.

ASV, Austrālija, Skandināvija, Dienvidāzija, Eiropa (Francija, Spānija), Krievija (Maskavas reģions), Igaunija, Latvija, u.c.

Unibankas kredītkartēm no šā gada 9. marta JAUNI NOTEIKUMI!

Ģen EC/MC, gan VISA klasiskajām kredītkartēm

- gada maksa tikai **40\$**
- iespēja izvēlēties apdrošināšanu
- izdevīgi izņemumi
- par kartes konta atlikumu Unibanka piedāvā **2%** gadā atļautā kredīta procentu likme — tikai **24%** gadā

ĪPAŠS PIEDĀVAJUMS!

- Katram Unibankas kredītkartes konta īpašniekam piedāvājam saņemt starptautiskās debetkartes savai ģimenei — bez gada maksas
- Ja Jums jau ir viena no Unibankas klasiskajām kredītkartēm, otru piedāvājam par viszemāko gada maksu — tikai **20 \$**

LATVIJAS unibanka

PREIĻU FILIĀLE
Talsu iela 3
Preiļi, LV-5300
Tālrunis: 53-22090

Pārdod
Ford Escort (dīzelis), 1986. g., 1600 \$; Opel Record Caravan, 1985. g., 1150 \$; VW Passat, 1000 \$. Tālr. 22867;
BMW-324 D, 1986. g. Tālr. 42911;
UAZ-452 D rezerves daļām. Tālr. 21153 pēc 17;
D-240 dzinēju, T-74 ātrumkārbas. Tālr. 17675;
T-25, 1991. g. Tālr. 23300;
M-412, Jawa-638 rezerves daļām. Tālr. 16248;
vācu graudu bunkuru. Tālr. 16220;
trīsriindu vāgotāju, UD-2 motoru, traktora 150-K ātrumkārbu u. c. rezerves daļas. Tālr. 52415; 52422 no 12 līdz 14;
divas traktora aizmugurējās riepas, traktora degvielas sūkni. Tālr. 21390 vakaros;
zirga ratus. Tālr. 24233;
Polijā ražotu lauksaimniecības tehniku, arī lietu. Tālr. 46345;
pārtaisītus augsnes diskus BDN-1,3 A. Tālr. 59295;
garāžu. Tālr. 24622;
steidzami linsēklu raušus Preiļos, Rīgas ielā 3, no 8 līdz 12;
D-240 dzinēju, T-74 ātrumkārbas. Tālr. 17675;
klavieres. Tālr. 42452;
māju, zemi (0,4 ha) blakus Aglonas bazīlikai, zemi 18 ha, t. sk. mežs 5,5 ha (tikai kopā ar mežu) blakus upei, šosejai Maskvino sadzā. Tālr. 53-32273;
māju, govī Rožupes pag. Zvanīt 21029 vakaros; govī. Tālr. 34546;
govī. Tālr. 36617.

Perk
kartupeļus. Tālr. 24678.

Pārdod: miglotājus, minerālmēslu kļiedētājus, kartupeļu stādītājus, siena grābekļus, «Julas», arklus, preses šnori, universālās dzimavas, kartupeļu rokamās mašīnas, MTZ rezerves daļas. Tālr. 48546.

RĪGAS FENIKSS
APDROŠINĀTĀJU GRUPA

- Laikus veiciet sauszemes transportlīdzekļu civiltiesiskās atbildības (obligāto) apdrošināšanu!
- Piedāvā kustamās un nekustamās mantas, dzīvības apdrošināšanu ar kapitāla veidošanu, bērnu izglītības pabalstu apdrošināšanu u.c.
- «Zaļās» un «dubult» kartes.

Preiļos, Brīvības ielā 76 (blakus CSDD). Tālr. 23030.

«B» kategorijas autovadītāju kursi SIA «AUTOSKOLĀ LĪVĀNI»
Līvānos, Dzelzceļa ielā 19.
Tālr. 46643, 43778.

LĪDZJŪTĪBAS
Skumstam kopā ar Zigmāru un Rihardu, VECVECMĀMIŅU smilšu kalniņā pavadot. Rušonas pamatskolas 2. un 8. klases skolēni un audzinātājas

Labi darbi, mīļi vārdi
Tie palika šai saulē.
Skumju brīdī esam kopā ar Ilmāru un Ainu Zusāniem, MAMMU mūžībā aizvadot.
Līvānu 1. vidusskolas kolektīvs

Vairs ciemos neatnākt pa dzimtas zemes takām,
Jo vārdi dzīvībai ir aizvērušies ciet...
Izsakām līdzjūtību Zinaidai Turkupolei, no TĒVA uz mūžu šķīroties.
Preiļu raj. veterinārārsti

Tik liela skaista pasaule,
Bet tevīm vairs tur vietas nava,
Un klusā, tumšā pazemē
Mums jānes mīlestība sava.
Sērojam kopā ar Valēriju Kuzminu, TĒVU mūžībā pavadot.
Preiļu raj. veterinārārstu kolektīvs